

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v konkurznej veci úpadcu: **T. a.s. v konkurze, N., IČO: X., o zrušenie konkurzu**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn.: 9K 57/01, o odvolaní konkurzného veriteľa: S., a.s., C.B., IČO: X., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. marca 2011, č. k.: 9K 57/01-377, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. marca 2011, č. k.: 9K 57/01-377 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu, po splnení rozvrhového uznesenia. Zároveň zbavil Ing. J.G., P.P., funkcie správcu konkurznej podstaty.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že 4. februára 2011 správca konkurznej podstaty Ing. J.G. predložil súdu správu o záverečnom vyúčtovaní konkurzu a vysporiadaní pohľadávok veriteľov podľa rozvrhového uznesenia z 28. júla 2010. Správca vyplatil pohľadávky proti podstate a čiastočne pohľadávky s nárokom na oddelené uspokojenie, svoju odmenu a súdny poplatok spolu so zaplatením nákladov a poplatkov spojených s realizáciou uspokojenia uvedených pohľadávok. Pohľadávky veriteľov zaradených do prvej triedy neboli uspokojené pre nedostatok finančných prostriedkov. Keďže správca konkurznej podstaty preukázal splnenie rozvrhového uznesenia súd prvého stupňa v zmysle § 44 ods. 1 písm. b) Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) zrušil konkurz a správcu konkurznej podstaty zbavil funkcie.

Proti uzneseniu podal konkurzný veriteľ odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že podľa právoplatného rozvrhového uznesenia z 28. júla 2010, č. k.: 9K 57/01-337 mala byť správcom konkurznej podstaty uspokojená pohľadávka S., a.s. v celkovej výške 924,66 EUR. Správca konkurznej podstaty S., a.s. uhradil 28. januára 2011 sumu 826,27 EUR, čiže sumu o 98,39 EUR nižšiu ako bola priznaná v rozvrhovom uznesení. Nižšiu úhradu pohľadávky správca konkurznej podstaty odôvodnil tým, že uhradená suma je v porovnaní s rozvrhovým uznesením nižšia vzhľadom na skutočnosť, že vzrástli poplatky v banke, a preto na uspokojenie veriteľov zostala na účte úpadcu nižšia suma ako je uvedená v rozvrhovom uznesení. Uviedol, že všetky výdavky správcu konkurznej podstaty (t.j. predpokladané výdavky) mali byť súdom prejednané v rámci schvaľovania konečnej správy a následne zaradené v rámci rozvrhového uznesenia medzi pohľadávky proti podstate. Podľa odvolateľa správca si v rozpore so Zákonom o konkurze a vyrovnaní uhradil navýšené bankové poplatky zo sumy, ktorá bola právoplatne priznaná rozvrhovým uznesením. Odvolateľ je toho názoru, že z uvedených dôvodov nebolo rozvrhové uznesenie splnené, a preto nebol naplnený zákonný dôvod na zrušenie konkurzu. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a súčasne súd nesprávne zistil skutkový stav, nakoľko rozvrhové uznesenie z 28. júla 2010 nebolo splnené.

Vo vyjadrení k odvolaniu konkurzného veriteľa správca konkurznej podstaty uviedol, že na účte správcu konkurznej podstaty vedenom v Č., a.s., č.ú.: X. k 28. januára 2011 sa nachádzala čiastka 5.143,19 EUR. Táto suma je nižšia oproti sume uvedenej v uznesení z 28. júla 2010 z dôvodu, že z predpokladanej čiastky pre rozdelenie veriteľom, si banka zrážala mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 19,90 EUR. Keďže ku dňu zrušenie účtu nezostávalo dostatok peňazí tak, ako bolo stanovené v uznesení z 28. júla 2010, správca rozdelil tieto pomerom medzi oboch veriteľov v zmysle Zákona o konkurze a vyrovnaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie konkurzného veriteľa podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie konkurzného veriteľa nie je dôvodné.

Podľa § 44 ods. 1 písm. b) ZKV súd uznesením zruší konkurz, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania, po splnení rozvrhového uznesenia.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa uznesením z 28. júla 2010, č. k. 9K 57/01-337 rozhodol o rozvrhu výťažku speňaženého majetku z podstaty. Majetok z konkurznej podstaty bol speňažený v celkovej výške 207.150,90 EUR. Po vyplatení súdneho poplatku, odmeny správcu a pohľadávok proti podstate zostalo zo sumy určenej na rozdelenie ostatným veriteľom 3.490,59 EUR. Konkurznému veriteľovi S. a.s. ako oddelenému veriteľovi bola priznaná suma na uspokojenie vo výške 924,66 EUR. Správca konkurznej podstaty v správe o splnení rozvrhu uznesenia z 3. februára 2011 súdu prvému stupňa oznámil, že pohľadávka odvolateľa bola uspokojená vo výške 826,27 EUR a ďalšieho oddeleného veriteľa AK J.J. vo výške 2.292,92 EUR. Uviedol, že platby v porovnaní s rozvrhovým uznesením sú nižšie z dôvodu, že narástli poplatky banky, tým na rozdelenie konkurzným veriteľom zostala suma 3.119,19 EUR. Na preukázanie tejto skutočnosti správca konkurznej podstaty preložil výpisy z účtu č. 411027133/7500 vedený v Č., a.s., od 1. júla 2009 do 28. januára 2011, resp. do zrušenia účtu. Z preložených výpisov z účtov vyplýva, že banka si mesačne strhávala poplatok za vedenie účtu vo výške 19,92 EUR.

Súd prvého stupňa vec správne právne posúdil a správne zistil skutkový stav, keď dospel k záveru, že došlo splnenie rozvrhového uznesenia, a tým boli splnené podmienky na zrušenie konkurzu v zmysle § 44 ods. 1 písm. b) ZKV. Správca konkurznej podstaty v návrhu na rozvrh speňaženého majetku z konkurznej podstaty úpadcu neprihliadol na náklady konkurzného konania v tomto prípade poplatku za vedenie podnikateľského účtu úpadcu. To však nič nemení na skutočnosti, že poplatky za vedenie účtu úpadcu patria medzi náklady konkurzného konania – pohľadávky proti podstate, ktoré sa uspokojujú v priebehu konkurzu.

Ide o náklady správy, ktoré vznikli od 1. júla 2009 do splnenia rozvrhové uznesenia, resp. zrušenia predmetného podnikateľského účtu do 28. januára 2011. Podľa názoru odvolacieho súdu ide o účelne vynaložené náklady. Správa konkurznej podstaty v súlade so Zákomom o konkurze a vyrovnaní uspokojil pohľadávky oddelených veriteľov po odpočítaní poplatkov za vedenie účtu, resp. tieto poplatky si banka strhla zo sumy určenej na uspokojenie oddelených veriteľov a súdneho poplatku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júna 2011

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová